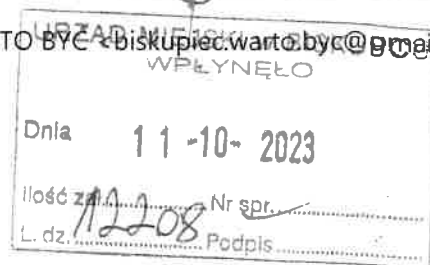

Załącznik nr 3
do Uchwały Nr
Rady Miejskiej w Biskupcu
z dnia

12 2 08

burmistrz.biskupiec@outlook.com

Od: STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE WARTO BYĆ <biskupiec.warto.być@gmail.com>
Wysłano: wtorek, 10 października 2023 19:52
Do: ratusz@biskupiec.pl
Temat: Uwagi
Załączniki: Uwagi.pdf

<https://www.bip.ires.pl/gfx/biskupiec/files/02023/22082023planowanie.pdf>

-----Poczta zewnętrzna -----

Stowarzyszenie Ekologiczne
WARTO BYĆ
ul. Bogusławskiego 2C 11-300 Biskupiec
NIP: 739-36-98-16 REGON: 387522731
tel. 853 004 552

Biskupiec, dnia 10.10.2023 r.

ORGAN:

Burmistrz Biskupca

Aleja Niepodległości 2

11 – 300 Biskupiec

ZGŁASZAJĄCY UWAGI:

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE WARTO BYĆ

11-300 BISKUPIEC

BOGUSŁAWSKIEGO 2C

UWAGI i WNIOSKI

Działając w imieniu Stowarzyszenia Ekologicznego Warto Być (dalej „Stowarzyszenie”, w związku z wyłożeniem projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Biskupiec oraz prognozy oddziaływania na środowisko do wymienionego dokumentu, działając na podstawie art. 11 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz.U. z 2023 r., poz. 977 – dalej w skrócie „u.p.z.p.”) zgłaszam następujące uwagi i wnioski dotyczące projektu uchwały:

1. W pierwszej kolejności należy podnieść, że przedłożony projekt uchwały nie spełnia wymogów wynikających z przepisów prawa wymienionych poniżej.

Chociaż studium nie jest aktem prawa miejscowego, to jako akt planistyczny określa politykę przestrzenną gminy i wiąże organy gminy przy sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Poszczególne obszary gminy mogą mieć zatem określone przeznaczenie w planie miejscowym, jeśli wcześniej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmina wskaże taki rodzaj przeznaczenia dla tych obszarów. Uprawnione jest zatem twierdzenie, że ustalenia planu miejscowego są konsekwencją zapisów przyjętych w studium (zob. wyrok NSA z 10 listopada 2016 r., sygn. II OSK 296/15).

Jednocześnie studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy (art. 9 ust. 3 u.p.z.p.). Zatem teren, jaki ma być objęty postanowieniami studium, jest jednoznacznie określony i powinien obejmować cały obszar gminy. Nie wyklucza to jednak możliwości podejmowania uchwał w sprawie zmiany gminnego studium w zakresie ściśle określonego obszaru gminy, przy czym zmiany studium dotyczące pewnych fragmentów gminy powinny współgrać z ustaleniami pozostającymi w mocy (wyrok WSA w Olsztynie z 17 kwietnia 2012 r., sygn. II SA/OI 177/12).

Szczególne znaczenie ma dla niniejszych uwag i wniosków art. 10 u.p.z.p., zmieniony m.in. ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (jej art. 41 pkt 3), z dniem 18 listopada 2015 r. Art. 10 ust. 1 pkt 7 u.p.z.p. w znowelizowanym brzmieniu wskazuje, że w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności: **a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego, c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.** Nadto, w świetle art. 10 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. w studium określa się w szczególności **uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d: a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego, b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy.**

Sporządzenie bilansu jest zadaniem niewątpliwie bardzo czasochłonnym i kosztownym. Świadczy o tym m.in. treść art. 10 ust. 5 u.p.z.p., wg którego dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, m.in. formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a-c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy; szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, itd. Świadczy to o tym, że bilans ów winien obejmować **obszar całej gminy.**

Na str. 6 prognozy oddziaływania na środowisko autorzy wskazują, że negatywne lub obojętne oddziaływania Ustalenia projektu Studium mogą spowodować: „Powstanie nowych obszarów

zabudowanych (osiedla mieszkaniowe, obiekty produkcyjne i usługowe) może pogarszać odczucia estetyczne, terenów dotychczas otwartych. W związku z tym, że projekt Studium dopuszcza realizację zakładów produkcyjnych warunki i bezpieczeństwo życia ludzi narażone są na ewentualne wystąpienie zdarzeń losowych. Projekt Studium zawiera prawidłowe ustalenia w zakresie zabezpieczenia przed skutkami ewentualnych zdarzeń losowych.”

Pomimo takiej „świadomości zagrożeń” ze strony autorów prognozy oddziaływania na środowisko brak jest w przedłożonych dokumentach elementów spełniających warunki analiz przywołanych powyżej.

Dodatkowo należy wskazać, że projekt uchwały nie spełnia warunków wynikających z art. 10 ust. 1 pkt 4a, zgodnie z którym w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych. Przepis ten został wprowadzony ustawą krajobrazową (ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu) (Dz.U. poz. 774). Audyt krajobrazowy jako środek prawny służący należytemu zapewnieniu ochrony krajobrazu został wprowadzony w postaci jego wyników do aktów planistycznych, a przede wszystkim do studium. Do obligatoryjnej treści studium należy więc uwzględnienie rekomendacji i wniosków wynikających z audytu krajobrazowego. Jeżeli w audycie tym zostały określone granice krajobrazów priorytetowych (nowe pojęcie zdefiniowane w słowniczku), ta kwestia musi być również uwzględniona w studium.

W projekcie nie zostało wskazane na jakim etapie są prace nad uchwaleniem audytu krajobrazowego dla województwa warmińsko-mazurskiego (jest jedynie adnotacja, że audyt nie został jeszcze sporządzony – s. 78 – załącznik nr 1 do projektu uchwały). Tym niemniej obligatoryjnym elementem tych prac jest zasięgnięcie opinii poszczególnych rad gmin położonych na terenie województwa (art. 38b ust. 2 pkt 2 litera d u.p.z.p.). Opinia ta powinna być uwzględniona (jeżeli została wydana) w projekcie studium.

To zastrzeżenie jest tym bardziej uzasadnione, jeżeli zważyć, że na zapis w prognozie oddziaływania na środowisko:

„Zmian krajobrazu można się również spodziewać w strefach przeznaczonych pod powierzchnią eksploatację kopalin. Przekształcenia powierzchni terenu na tych obszarach będą trwałe. Powstały krajobraz nie będzie jednak bardziej uboższy w porównaniu ze stanem istniejącym, pod warunkiem jego prawidłowej późniejszej rekultywacji. Oddziaływanie na warunki estetyczne regionu dotyczyć mogą również planowanego przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami na terenie miejscowości Biskupiec Kolonia wzdłuż drogi krajowej nr 16. Teren planowanej inwestycji widoczny będzie przede

wszystkim z wcześniej wspomnianej drogi krajowej nr 16, natomiast ekspozycja widokowa z poszczególnych miejscowości zostanie znacząco ograniczona, z uwagi na występujące zadrzewienia i tereny leśne w pobliżu planowanej inwestycji oraz znaczną odległość od zwartych struktur zabudowy. Ponadto, pomimo iż nie jest znany ostateczny charakter inwestycji, np. wysokość budowli, to można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, iż nie będą one na tyle wysokie, aby dominować w otoczeniu. Biorąc pod uwagę w/w czynniki nie przewiduje się, aby pogorszenie warunków estetycznych było znaczące.

Ingerujące w krajobraz będzie oddziaływanie związane z procesem budowy obiektów przewidzianych ustaleniami projektu Studium. Ucierpi na tym estetyka terenu, jednak będzie to oddziaływanie krótkoterminowe i chwilowe, a także ograniczone jedynie do terenów zlokalizowanych w pobliżu budowy. Po zakończeniu fazy budowlanej, nowa zabudowa będzie się komponować z istniejącą zabudową. Zgodnie z zapisami projektu Studium projektowane zagospodarowanie terenu pod względem funkcjonalnym i przestrzennym powinno uwzględniać wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, walory architektoniczne i krajobrazowe.”

Ta ocena siłą rzeczy jest obarczona błędem logicznym – skoro nie jest znany ostateczny charakter inwestycji, np. wysokość budowli, to **dlaczego** można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, iż nie będą one na tyle wysokie, aby dominować w otoczeniu? Wręcz przeciwnie – brak danych wyjściowych nie pozwala na jakiegokolwiek wnioskowanie.

Poza tym ostatnie kilka lat „inwestycji” na terenie gminy Biskupiec wskazuje, że następuje erozja dotychczasowego krajobrazu warmińsko-mazurskiego. Został wybudowany wielki zakład przemysłowy Eggera, który całkowicie zdominował krajobraz Biskupca i okolic. Obecnie pejzaż miasta jest przygnieciony przez widok industrialny. Planowane inwestycje, w tym gospodarowania odpadami tylko tę degradację pogłębią.

Apropos krajobrazu i stwierdzenia: „Ponadto, pomimo iż nie jest znany ostateczny charakter inwestycji, np. wysokość budowli, to można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, iż nie będą one na tyle wysokie, aby dominować w otoczeniu. Biorąc pod uwagę w/w czynniki nie przewiduje się, aby pogorszenie warunków estetycznych było znaczące.”

Tak się składa, że już kilka miesięcy temu Burmistrz Biskupca opublikował projekt uchwały dotyczącej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko – dla tego samego terenu, którego dotyczy zmiana studium. Więc może coś tam napisano o maksymalnej wysokości zabudowy, o krajobrazie...

Przeczytajmy:

Prognoza:

„**KRAJOBRAZ**

Wprowadzenie nowej zabudowy przemysłowej mogłaby zostać uznana za znaczącą zmianę dla krajobrazu. Należy pamiętać, że już istniejące po drugiej stronie drogi zakłady przemysłowe (produkcja płyt wiórowych) dominują krajobraz widziany z drogi krajowej. W związku z tym obszar tej części gminy zdominowany będzie przez krajobraz zabudowy przemysłowej.

Projekt MPZP:

„**§18 Ustalenia szczegółowe dla terenu oznaczonego symbolem PUO:**

3) maksymalna wysokość zabudowy: 50,0 m;”

Ale jest też Raport o oddziaływaniu na środowisko z 2016 dla instalacji produkcji płyt wiórowych – wymienionej w w/w Prognozie:

str. 162:

„Zakład zostanie zbudowany w niecce powstałej po makroniwelacji terenu, co znacząco ograniczy jego negatywny wpływ na krajobraz”.

Burmistrz Biskupca ma te wszystkie dokumenty.

Jak stanowi art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Unormowanie to zostało zmienione przez art. 41 pkt 5 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777) nowelizującej u.p.z.p. z dniem 18 listopada 2015 r. Zmiana polegała na dodaniu przymiotnika "istotne" przed słowami "naruszenie zasad". W doktrynie przyjmuje się, że tryb sporządzania aktu planistycznego odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmują organy w celu doprowadzenia do uchwalenia tych aktów. Natomiast do pojęcia zasad odwołuje się art. 1 pkt 1

ustawy, który stanowi, że ustawa określa zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej. Zasady sporządzania studium, jak podnosi się w orzecznictwie i piśmiennictwie, powinny być interpretowane jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą zatem zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki). O istotności naruszenia zasad lub trybu decyduje wpływ stwierdzonego naruszenia na treść rozstrzygnięcia planistycznego (por. wyrok NSA z 12 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 3575/18, publ. W CBOSA).

W orzecznictwie przyjmuje się, że powyżej wskazane uchybienia (w szczególności zaniechanie sporządzenia prawidłowej prognozy demograficznej opartej o kompletną i rzetelną analizę zjawisk społecznych w skali makro jak i mikro, w tym migrację związaną z rozwojem gospodarczym gminy lub zmianą jej charakteru) powodują nieważność uchwały w przedmiocie studium (tak np. WSA w Gliwicach – wyrok z dnia 18 sierpnia 2023 roku, II SA/GI 756/23).

Podobnie orzekł NSA w wyroku z dnia 12 października 2022 r. (II OSK 627/20), wyjaśniając, że: „Treść studium zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 lit. d u.p.z.p. musi uwzględniać bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Dla oznaczenia wagi i znaczenia bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę - w przyjęciu określonych rozwiązań przypisanych przez ustawodawcę - znaczenie ma szczegółowa regulacja art. 10 ust. 5 u.p.z.p. Sporządzenie bilansu terenów ma wpływ na treść rozwiązań przyjętych w studium, w tym na dopuszczalność przeznaczenia nowych terenów pod zabudowę. Opracowanie studium w sposób niezgodny ze sporządzonym bilansem terenów przeznaczonych pod zabudowę jest istotnym naruszeniem i uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały w całości”.

2. Niezależnie od powyżej wskazanych uchybień o charakterze „ogólnym” należy wskazać, na błędy szczegółowe, które wymagają wyeliminowania z projektu uchwały.

2.1

W załączniku nr 3 do projektu uchwały (s. 44) wskazuje się lakonicznie na „ochronę zasobów użytkowych wód podziemnych, w tym głównych zbiorników wód podziemnych, będących strategicznymi zasobami wód, stanowiącymi źródło zaopatrzenia ludności w wodę. W odniesieniu do GZWP nr 208 „Zbiornik międzymorenowy Biskupiec” i GZWP nr 213 „Zbiornik międzymorenowy Olsztyn” zaleca się przestrzegać zakazów, ograniczeń i nakazów w stosunku do stref ochronnych proponowanych w dokumentacji hydrogeologicznej”.

Z kolei na stronie 55 prognozy oddziaływania na środowisko zaznaczono: „Szczególnie istotne jest gospodarowanie na obszarach objętym zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych – GZWP nr 208 „Zbiornik międzymorenowy Biskupiec” i GZWP nr 213 „Zbiornik międzymorenowy Olsztyn”, a także na obszarach o dużej podatności wód podziemnych na dopływ zanieczyszczeń od powierzchni (brak izolacji użytkowych poziomów wodonośnych). Gospodarowanie to wymaga szczególnej ochrony przed antropopresją, w tym rozwoju systemu gospodarki wodno-ściekowej.”

Niestety te wytyczne o szczególnej potrzebie ochrony GZWP nie znajdują odzwierciedlenia w treści projektu uchwały.

Należy wskazać, że Główne Zbiorniki Wód Podziemnych to naturalne zbiorniki wodne znajdujący się pod powierzchnią ziemi, gromadzące wody podziemne i spełniający szczególne kryteria ilościowe i jakościowe. Główne zbiorniki wód podziemnych mają strategiczne znaczenie w gospodarce wodnej kraju. Stanowią one przede wszystkim rezerwuary wód dla zaspokajania potrzeb ludności. Jest ich obecnie jedynie 180 na terytorium całego kraju (dane Państwowego Instytutu Geologicznego).

Zgodnie z opracowaniem „*Informator PSH Główne Zbiorniki Wód Podziemnych*”, Warszawa 2017, s. 158 (<https://www.pgi.gov.pl/dokumenty-pig-pib-all/psh/psh-materialy-informacyjne/informatory-psh/4719-informator-psh-2017-gzwp/file.html>) „Obszar, na którym wyodrębniono GZWP nr 208, jest w niewielkim stopniu zurbanizowany i obejmuje głównie obszary leśne i użytkowane rolnicze. Jest to region słabo uprzemysłowiony i słabo zurbanizowany, o stosunkowo niskim wskaźniku zaludnienia. Ogólnie gospodarka rolna tego obszaru charakteryzuje się małą intensywnością upraw, dużym rozdrobnieniem areалу ziemi oraz stosunkowo dużym udziałem gruntów odłogowanych, łąk i pastwisk. Na obszarze tym zlokalizowane są nieliczne obiekty, które mogą stanowić ogniska zanieczyszczenia wód podziemnych, w szczególności przypowierzchniowego poziomu wodonośnego, który lokalnie jest w więzi hydraulicznej z głębszym międzymorenowym poziomem wodonośnym, stanowiącym główny poziom użytkowy. Głównymi, potencjalnymi ogniskami zanieczyszczeń wód podziemnych mogą być nieczynne składowiska odpadów i nieuporządkowana gospodarka wodno-ściekowa”.

Dane zawarte w tym opracowaniu nie wspominają o budowie zakładu na ok. 100 hektarach (obecnie już funkcjonujący zakład Egger) a teraz dodatkowo inwestycji z zakresu gospodarki odpadami (co jest przewidziane w projekcie Studium), albowiem autorzy opracowania nie dopuszczali możliwości powstania takiego zakładu.

Jednocześnie jak wynika z Załącznika Nr 2 do Uchwały Rady Miejskiej w Biskupcu Nr XVI/106/15 z dnia 30 grudnia 2015 r. (Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego miasta i gminy Biskupiec¹).

http://www.bip.ires.pl/gfx/biskupiec/files/uchwaly/2015/sesja_xvi/Zalacznik_nr_2_studium_kierunki.p

df. Rada Gminy Biskupiec miała pełną świadomość potrzeby wprowadzenia szczególnej ochrony tego unikatowego zbiornika wód. W załączniku tym wskazuje się między innymi:

"Węzeł B4 - obejmuje jeziora Kraksy oraz pas terenu bezpośrednio do nich przylegający. Jeziora te należą do najbardziej podatnych na degradację (poza kategorią), w związku z czym wykorzystanie rekreacyjne ich wód powinno być szczególnie ostrożne. Na terenach przyległych do jezior powinny być preferowane działania związane z zainwestowaniem sportowo-rekreacyjnym, w tym budową ścieżek rowerowych i ścieżek zdrowia z odpowiednią infrastrukturą, przede wszystkim na potrzeby mieszkańców miasta Biskupiec. Jezioro przeznacza się również do wykorzystania dla celów wędkarskich".

Dodatkowo w cytowanym dokumencie dotyczącym studium wskazano:

„Nadto należy wskazać, że w kontekście położenia znacznej części gminy (północna część) na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 208 Biskupiec, wody podziemne powinny być poddane szczególnej ochronie. Postuluje się, aby w szczególności zasada ta dotyczyła zakazu lokalizacji w obrębie GZWP składowisk odpadów, wysypywania i zakopywania odpadów i innych nieczystości oraz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wody i gruntu. Należy również podjąć zdecydowane działania zmierzające do likwidacji magazynu wycofanych z obrotu środków ochrony roślin i opakowań po nich."

Pomimo takiej wiedzy projekt Studium nie przewiduje szczególnej ochrony wód Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 208.

Ochrona takiego zbiornika może nastąpić w dwójnasób: ustanowienie obszaru ochronnego dla zbiornika Wód Podziemnych (co do tej pory nie nastąpiło) lub poprzez wprowadzenie stosownej ochrony już do dokumentów planistycznych. Pomiędzy tymi dwiema drogami nie ma kolizji. Jak to wyjaśnił NSA w wyroku z 15 grudnia 2016 roku (II OSK 762/15), jeszcze pod rządami uchylonej ustawy z 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, pomiędzy ochroną na podstawie przepisów Prawa wodnego i miejscowych planów zagospodarowanie przestrzennego nie ma kolizji, a mpzp nie wkracza w kompetencje dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a obecnie organu Wód Polskich. Co więcej, zdaniem NSA, wręcz obowiązkiem rady gminy uchwalającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest uwzględnienia stosownych nakazów i zakazów

¹ Uchwała była nieważna *ex tunc*. Nieważność uchwały nie zmienia oceny, że Rada Gminy miała pełną świadomość potrzeby szczególnej ochrony tego zbiornika.

dotyczących ochrony zidentyfikowanego głównego zbiornika wód podziemnych. W niniejszej sprawie Rada Gminy Biskupiec ma ułatwione zadanie, albowiem posiadała dokumentację geologiczną (hydrogeologiczną), w której są zawarte zakazy, nakazy oraz zalecania, które należało wprowadzić w zakresie ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 208.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p organ planistyczny zobowiązany jest do uwzględnienia wymagań ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 Prawa ochrony środowiska (przed nowelizacją): „W **studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin** oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

- 1) **ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami;**
- 2) **uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;**
- 3) **zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;”.**

NSA uznał w sprawie (II OSK 762/15), że powyższe przepisy nakładają wręcz na organy planistyczne obowiązek zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb społeczności obecnych jak i przyszłych pokoleń, a do potrzeb takich należy między innymi zaopatrzenie w wodę. Gospodarka wodna i związana z tym ochrona wód jest jednym z elementów, które muszą znaleźć obligatoryjne odzwierciedlenie w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jakkolwiek orzeczenie dotyczyło miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to ze względu na brzmienie art. 72 ust. 1 Prawa ochrony środowiska jest relewantne również w odniesieniu do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Tymczasem w projekcie studium przewiduje się "dodanie terenu gospodarowania odpadami w obrębie funkcji produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej, w miejscu Biskupiec Kolonia przy drodze S16 o charakterze nieuciążliwym i nieszkodliwym dla zdrowia ludzi" obszarowo zazębia się z obszarem GZWP" (np. s. 68 załącznika nr 3 do projektu uchwały).

Teren GZWP (w tym obszaru ochronnego) częściowo pokrywa się z terenem gospodarowania odpadami, co może stanowić zagrożenia dla GZWP, a więc jest sprzecznie z jego celami ochronnymi.

2.2

W załączniku nr 3 do projektu uchwały (s. 17) w odniesieniu do „zabudowy produkcyjnej, usługowej, magazynowej i składowej” przewidziano „zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej”.

Na stronie 64 załącznika nr 1 do projektu uchwały wskazano: „Na terenie gminy Biskupiec, nie znajdują się zakłady zakwalifikowane jako potencjalni sprawcy poważnych awarii przemysłowych (zakłady o dużym ryzyku ZDR, zakłady o zwiększonym ryzyku ZZR, zakłady pozostałe PSPA).

Zgodnie z informacjami zawartymi na oficjalnej stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska za ostatnie lata wynika, iż zakład przemysłowy z grupy EGGER położony na południowych obrzeżach Biskupca nie został zakwalifikowany jako potencjalny sprawca poważnych awarii przemysłowych (o dużym ryzyku ZDR, o zwiększonym ryzyku ZZR, pozostałe PSPA).

Nie mniej, z uwagi na wielkość i charakter produkcji, a także zastosowanie nowoczesnych technologii i rozwiązań technicznych istnieje ryzyko wystąpienia zagrożeń antropogenicznych w postaci np. awarii maszyn, instalacji, sprzętu, bądź pożaru. Ponadto, w przypadku wystąpienia awarii istnieje ryzyko niekontrolowanego zrzutu ścieków przemysłowych i bezpośredniego zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych. W związku z powyższym konieczny jest stały monitoring pracy poszczególnych urządzeń przez wyspecjalizowaną kadrę pracowniczą.

W przypadku pozostałych zakładów produkcyjno-usługowych zlokalizowanych terenie Gminy istnieje ryzyko wystąpienia zjawisk losowych lub nieprzewidywanych awarii m.in. awaria sprzętu, wybuch pożaru itp.”

Z powyższym stanowiskiem (iż zakład Eggera nie jest zakładem stwarzającym ryzyko poważnej awarii przemysłowej) nie sposób się zgodzić.

Zgodnie z art. 248 ust.1 Prawa ochrony środowiska. „zakład stwarzający zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zwanej dalej „awarią przemysłową”, w zależności od rodzaju, kategorii i ilości substancji niebezpiecznej znajdującej się w zakładzie uznaje się za zakład o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii, zwany dalej „zakładem o zwiększonym ryzyku”, albo za

zakład o dużym ryzyku wystąpienia awarii, zwany dalej „zakładem o dużym ryzyku”. Rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zawarto w załączniku do Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. poz. 138 – dalej Rozporządzenie w sprawie awarii).

Stowarzyszenie przedkłada opinię (która była złożona między innymi w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego) dotyczącą kwalifikacji zakładu Eggera z punktu widzenia wystąpienia poważnej awarii. Zgodnie z podsumowaniem tej opinii:

„1. Analiza pojedynczych substancji magazynowanych w Zakładzie wykazała, że poszczególne substancje stwarzające zagrożenie nie występują w ilości wyższej lub równej odpowiednim ilościom określonym w tabeli 1. lub tabeli 2. Rozporządzenia Seveso.

2. Do zaliczenia zakładu jako zakład o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zastosowano zasadę sumowania. Zasada sumowania została zastosowana trzykrotnie: do oceny zagrożeń dla zdrowia, zagrożeń fizycznych i zagrożeń dla środowiska.

3. Uzyskano następujące wyniki:

- a) w przypadku zagrożeń dla zdrowia: zakład zalicza się do zakładu o zwiększonym ryzyku;
- b) w przypadku zagrożeń fizycznych: zakładu nie zalicza się do zakładu o zwiększonym ryzyku;
- c) w przypadku zagrożeń dla środowiska: zakładu nie zalicza się do zakładu o zwiększonym ryzyku.

Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku następuje, jeżeli którykolwiek warunek jest spełniony, stąd analizowany zakład spełnia wymagania Seveso do zaliczenia go do zakładu o zwiększonym ryzyku.

4. Należy zaznaczyć, że część pyłów, powstająca z procesu przygotowania materiału do recyklingu w instalacji, mimo iż nie zawiera substancji toksycznych, może być niebezpieczna dla człowieka i środowiska ze względu na potencjalne pozostałości zanieczyszczeń takie jak: powłoki malarskie, czy utwardzone kleje/żywice z materiałów drewnopodobnych, formaldehyd, fenol. Dodatkowo pył drewna posiada właściwości wybuchowe. Dziennie może być wygenerowane w zakładzie 158 ton pyłów drewnopochodnych, które mogą zawierać zanieczyszczenia. Szacuje się, że w przedmiotowej instalacji powstanie takiego pyłu rocznie nie więcej niż 26 000 Mg. W przypadku substancji niebezpiecznych, które nie są objęte rozporządzeniem nr 1272/2008, w tym odpadów, które znajdują się lub mogą znaleźć się w zakładzie oraz które w warunkach panujących w zakładzie posiadają lub mogą posiadać równoważne właściwości pod względem możliwości wywołania poważnych awarii przemysłowych,

powinny być one tymczasowo przypisane do najbardziej analogicznej kategorii wymienionej w tabeli 1 lub substancji niebezpiecznej wymienionej w tabeli 2. Seveso.

Wykonawcy opracowania nie posiadają informacji pozwalających zidentyfikować zagrożenia wynikające z narażenia na ww. pył, co wynika z braku danych o szczegółowym składzie odpadu. Brak jest także badań fizykochemicznych odpadu (palność, wybuchowość). Nie jest możliwe tymczasowe przypisanie kategorii ww. odpadowi. Na ten moment nie jest również możliwe zastosowanie metody sumowania uwzględniającej jako składnik sumy odpadu pyłowego.

Ocena taka powinna być ponownie przeprowadzona po przeprowadzeniu badań jakościowych, ilościowych i fizykochemicznych składowanego pyłu zgodnie z obowiązującą metodyką”.

Dowód: Opinia IMP z dnia 11 czerwca 2019 r.,

Z powyższej opinii wynika, że zakład był już przed modernizacją w sprawie której Burmistrz Biskupca wydał w sierpniu 2023 decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zakładem o zwiększonym ryzyku, a analizy należałoby dokonać również z powodu magazynowanego odpadu w postaci pyłu drewnopochodnego.

W związku z rozszerzeniem działalności zakładu Eggera teza tym bardziej jest uzasadniona dla stanu planowanego przez inwestora.

Kwestia ta jest więc wadliwie oceniona w projekcie Studium.

Uzupełniająco należy wskazać, że zagadnienie to było jednym z zarzutów skarg organizacji ekologicznych na decyzje udzielające Eggerowi pozwolenia zintegrowanego.

Na skutek tych skarg WSA w Olsztynie wyrokiem z dnia 22 września 2022 r. (II SA/OI 424/20) uchylił w całości decyzje udzielające Eggerowi pozwolenia zintegrowanego.

Dowód: sentencja wyroku WSA w Olsztynie w sprawie II SA/OI 424/20

Na zakończenie koniecznie należy stwierdzić w związku z cytatem z prognozy oddziaływania dla studium:

„Zgodnie z informacjami zawartymi na oficjalnej stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska za ostatnie lata wynika, iż zakład przemysłowy z grupy EGGER położony na południowych obrzeżach Biskupca nie został zakwalifikowany jako potencjalny sprawca poważnych awarii przemysłowych (o dużym ryzyku ZDR, o zwiększonym ryzyku ZZR, pozostałe PSPA)”

a). wg. odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na interpelację poselską 21091:

„Zakład EGGER Biskupiec Sp. z o.o., zlokalizowany przy ul. Św. Józefa 1 w m. Biskupiec-Kolonia, gm. Biskupiec, pow. olsztyński, woj. warmińsko-mazurskie, należy do grupy pozostałych potencjalnych sprawców poważnych awarii przemysłowych, zwanej dalej „PPSPA”...”

b). wg protokołu WIOS Olsztyn 366/2020:

Zakład EGGER Biskupiec Sp. z o.o. nie kwalifikuje się do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 138).

Na podstawie art. 29 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 995 z późn. zm.) kontrolowany zakład został wpisany do rejestru Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, jako potencjalny sprawca poważnej awarii, inny niż zakłady o zwiększonym ryzyku (ZZR) i o dużym ryzyku wystąpienia awarii (ZDR), czyli zakład tzw. „pozostały”.

2.3

Zagadnienia związane z ochroną powietrza atmosferycznego są zamieszczone między innymi na stronie 44 (punkt 3.8.) załącznika nr 3 do projektu uchwały.

Prócz kilku komunałów brak jest odniesienia do aktualnego stanu jakości powietrza.

Zgodnie z art. 87 ust. 1 Prawa ochrony środowiska oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach. Kwestia stref została określona w art. 87 ust. 2 Prawa ochrony środowiska. Zgodnie z nim strefę stanowią:

- 1) aglomeracje;
- 2) miasta;
- 3) pozostały obszar województwa niewchodzący w skład aglomeracji i miast.

Zgodnie z art. 87 ust. 2a Prawa ochrony środowiska strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, oraz ich nazwy, kody i obszary określa załącznik do ustawy.

Biskupiec leży w strefie warmińsko-mazurskiej (PL 2803).

Wielkości dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu są określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U., poz. 1031), wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 86 ust 1 i 2 Prawa ochrony środowiska.

Według wyników badań za rok 2022 „Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim. Raport wojewódzki za rok 2022 ” (dalej w skrócie „Raport 2022”) strefa warmińsko-mazurska została zakwalifikowana pod literą „C” (przekroczenia standardów – przy czym poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM 10 jest standardem jakości środowiska) dla:

- poziomów pyłu zawieszonego PM 10,
- poziomów benzo(a)pirenu,

Dowód: strona 1 i 80 Raportu 2022 (w załączeniu).

Źródło: <https://powietrze.gios.gov.pl/pjp/rwms/publications/card/1879>

Stan jakości powietrza ma być określony dla strefy (art. 87 ust. 1 p.o.ś.). Przekroczenie standardu jakości powietrza w strefie jest bezwzględną przesłanką odmowy wydania pozwolenia emisyjnego, w tym zintegrowanego. To stanowisko potwierdza brzmienie art. 225 ust. 1 p.o.ś.

Zgodnie z art. 225 ust. 1 p.o.ś. na obszarze, na którym zostały przekroczone standardy jakości powietrza, wyznaczonym w ocenie poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89, przeprowadzonej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, wydanie pozwolenia na wprowadzanie do powietrza substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z nowo budowanej instalacji lub zmienianej w sposób istotny, jest możliwe, jeżeli zostanie zapewniona odpowiednia redukcja ilości tej substancji wprowadzanej do powietrza z innych instalacji usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.

Z zacytowanego przepisu wynika wprost, że obszar, dla którego określa się standard jakości powietrza to strefa, dla której dokonywana jest ocena zgodnie z art. 89.

p.o.ś.

Całkowicie niezrozumiałe jest pominięcie tej okoliczności w projekcie studium. W szczególności nie powinno bowiem lokować się zakładów przemysłowych w strefach, w których już są notowane przekroczenia standardów jakości środowiska.

Jakkolwiek przepis art. 225 p.o.ś, dotyczy etapu wydawania pozwolenia emisyjnego to musi być brany pod uwagę na etapie prognozy oddziaływania na środowisko uchwalanego aktu planistycznego.

Tymczasem, jak już wspomniano, planuje się dodanie „terenu gospodarowania odpadami w obrębie funkcji produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej, w miejscu Biskupiec Kolonia przy drodze S16”, co zapewne będzie miało wpływ na wzrost emisji do powietrza atmosferycznego.

W prognozie oddziaływania na środowisko (s. 19) stwierdza się, że „Ustalenia zawarte w projekcie Studium przyczynią się do realizacji założeń Programu Ochrony Powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej w zakresie ochrony powietrza, jak również polepszenia jego jakości oraz monitorowania stanu”. Jest to czyste gołosłowie niepoparte nawet próbą udowodnienia tego twierdzenia. Jest to o tyle zrozumiałe, że jest ono nieprawdziwe. Lokowanie nowych zakładów, w tym gospodarowania odpadami zapewne nie poprawi jakości powietrza.

2.4

Na stronie 114 Prognozy oddziaływania na środowisko zostało wskazane, że „Pewne pogorszenie warunków aerosanitarnych nastąpić może na skutek realizacji inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami w miejscowości Biskupiec Kolonia wzdłuż drogi krajowej nr 16. Jednocześnie podkreśla, iż na obecnym etapie planistycznym nie jest znana dokładna specyfika przedsięwzięcia, a zatem nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Projekt Studium zakłada, iż inwestycja ta będzie miała charakter nieuciążliwy i nieszkodliwy dla zdrowia ludzi”.

„Ocena” ta całkowicie jest sprzeczna ze stanem faktycznym, abstrahując już od niedookreślonego zwrotu „pewne pogorszenie”.

Mianowicie już obecnie na terenie strefy, w której leży Biskupiec, są przekroczone poziomy pyłu zawieszonego PM 10 i benzo(a)pirenu.

Zrealizowanie dodatkowej inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami tylko ten stan pogorszy. Już obecnie zakład Eggera (dane za roku 2022) wykazuje następującą emisję:

- pył ogółem 8 943,60 kg,
- formaldehyd (aldehyd mrówkowy) 5 730,92 kg,
- fenol 1 131,40 kg,
- kwas octowy 2 778,88 kg,
- dwutlenek azotu 106 572,92 kg,
- tlenek węgla 87 690,36 kg,
- dwutlenek siarki 5 069,09 kg,

- chlorowodór 288,27 kg,
- fluor i jego związków nieorganiczne (jako HF) 77,39 kg,
- amoniak 3 602,96 kg,
- kadm (jako suma kadmu i jego związków w pyłe) 0,53 kg,
- rtęć (w fazie gazowej i w pyłe jako-suma) 0,37 kg,
- ołów (jako suma ołowiu i jego związków w pyłe) 6,51 kg,
- chrom (jako suma chromu +3, +6 i ich związków w pyłe) 10,68 kg,
- kobalt 8,04 kg,
- miedź (jako suma miedzi i jej związków w pyłe) 22,28 kg,
- mangan (MnO₂) – w pyłe 15,62 kg,
- nikiel – w pyłe 14,22 kg,
- wanad – w pyłe 8,38 kg,
- dioksyny 0,0000145 kg,
- dwutlenek węgla 96 472 227,00 kg,
- substancje organiczne 24,883 kg,
- węglowodory aromatyczne 538 852,516 kg,
- tal 1,64 kg,
- antymon (jako suma antymonu i jego związków w pyłe) 5,29 kg,
- arsen (jako suma arsenu i jego związków w pyłe) 5,31 kg.

Dowód: Wymienione w interpelacji posełkiej 44163 z 07.09.2023 sprawozdanie przedłożone marszałkowi województwa warmińsko-mazurskiego przez prowadzącego instalację. Według sprawozdania za rok 2022 emisja z następujących źródeł powstawania wprowadzanych do powietrza substancji: Generator gorącego gazu (HGG), rezerwowa komora spalania 30 MW, komora spalania 40 MW, E-108.01 była jak wskazano wyżej.

Jednocześnie, na stronie 7 prognozy oddziaływania na środowisko wskazuje się, że „-Na obszarze Gminy stwierdza się kilka form zagospodarowania, które mogą mieć negatywny, lecz słaby wpływ na jakość powietrza atmosferycznego. Dotyczy to głównie terenów zurbanizowanych, niezależnie od rodzaju zabudowy, gdzie zarówno sposób ogrzewania oraz emisje komunikacyjne stanowią o uciążliwości dla środowiska”.

Kwestie te nie są (choć powinny) być bliżej wyjaśnione i uzasadnione. Nie jest dopuszczalne pominięcie skutków (emisji) działalności instalacji Eggera przez 354 dni w roku.

Całkowicie została pominięta kwestia uciążliwości zapachowych.

Zgodnie z art. 222 ust. 5 Prawa ochrony środowiska minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza. W rozporządzeniu tym mogą zostać ustalone:

- 1) czas obowiązywania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu;
- 2) zależność wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu lub dopuszczalnych częstości przekraczania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu od jakości zapachu;
- 3) rodzaje instalacji, dla których ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się, uwzględniając wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu.

Rozporządzenie to nie zostało wydane.

Tym niemniej Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu z dnia 26 stycznia 2010 r.² wprowadzono wartości odniesienia dla 167 substancji lub grup substancji w oparciu o potrzebę ochrony zdrowia. Ujęte także zostały związki zapachowoczynne, m.in.: amoniak (NH_3), dimetyloamina ($\text{C}_2\text{H}_7\text{N}$), tiole (merkaptany), siarkowodór (H_2S), które są powszechnie uznawane za powodujące uciążliwości zapachowe³.

2.5

W tabeli nr 39 w załączniku nr 1 Projektu Studium „charakterystyka źródeł zaopatrzenia w ciepło większych zakładów na terenie miasta i gminy Biskupiec” (str. 139) nie wymieniono firmy Egger.

Natomiast na str. 92 w zestawieniu „Największe firmy na terenie miasta i gminy” firma Egger jest wymieniana, i to aż dwukrotnie. Jest to przejaw nierzetelnie sporządzonego projektu Studium i wymaga poprawy.

2.6

Na str. 8 i 141 załącznika nr 1 Projektu Studium jest następujące stwierdzenie: „Ponadto, w celu eliminacji lub ograniczenia ewentualnych negatywnych skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu rekomenduje się:

² Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87.

³ Tak zespół autorów pod kierownictwem prof. dr hab. inż. Jerzego Zwoździaka, Lista substancji i związków chemicznych, która są źródłem uciążliwości zapachowych, Warszawa 2016, s. 27.

– ograniczenie wycinki drzew do niezbędnego minimum, a także ich zabezpieczenie przed uszkodzeniami mechanicznymi w trakcie prac budowlanych, – w celu zachowania wymaganego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz różnorodności biologicznej sprzyjającej zwierzętom i środowisku, ważne jest stosowanie rodzimych gatunków roślin zgodnych z ich siedliskiem; – zabezpieczenie wód przed zanieczyszczeniami, m.in. poprzez pozostawienie roślinności okalającej zbiorniki; – zaleca się, aby dopuszczone zmiany w ukształtowaniu terenu, były ograniczone do minimum i związane wyłącznie z realizacją planowanego zainwestowania (obiekty budowlane, tereny komunikacyjne, infrastruktura techniczna), zwłaszcza w odniesieniu do występujących obszarów chronionego krajobrazu oraz zespołów przyrodniczo-krajobrazowych; – na terenach nieskanalizowanych zalecane jest stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków, sukcesywnie zastępując tradycyjne zbiorniki na nieczystości (szamba); – możliwie maksymalna izolacja planowanej inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami od najbliższych siedlisk zabudowy mieszkaniowej; – wskazane jest, aby nowe zagospodarowanie rekreacyjne, zwłaszcza w rejonie jezior, uwzględniało wymogi ładu przestrzennego i architektury oraz wyposażone zostało w infrastrukturę służącą ochronie środowiska (zabudowa rekreacyjna dopuszczona pod warunkiem uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej); – rekultywację terenów zniszczonych w czasie trwania prac budowlanych.”

Jeśli planowana inwestycja z zakresu gospodarki odpadami będzie miała charakter nieuciążliwy i nieszkodliwy dla zdrowia ludzi – w jakim celu wprowadzono zapis: „– możliwie maksymalna izolacja planowanej inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami od najbliższych siedlisk zabudowy mieszkaniowej”?

Co to konkretnie oznacza maksymalna izolacja, skoro w innym miejscu Prognozy jest napisane:

„Na terenie miejscowości Biskupiec Kolonia wzdłuż drogi krajowej nr 16 planowana jest realizacja zabudowy i zagospodarowania związana z gospodarką odpadami. Jednocześnie wskazuje się, iż inwestycja ta znajduje się w dużej odległości od najbliższych zwartych zabudowań miejscowości (powyżej 700 m). Ponadto jak wskazuje projekt Studium przedsięwzięcie to będzie miało charakter nieuciążliwy i nieszkodliwy dla zdrowia ludzi.”

Powyżej wewnętrznie sprzeczne postanowienia projektu Studium świadczą o nierzetelnie sporządzonym dokumencie. Projekt Studium wymaga usunięcia tych niespójności, w szczególności poprzez precyzyjne określenie jaki ma być obszar oddziaływania planowanej inwestycji,

2.7

Na str. 6 Prognozy oddziaływania na środowisko jest stwierdzenie:

„Negatywne lub obojętne oddziaływania Ustalenia projektu Studium mogą spowodować:

– W wyniku realizacji zapisów Studium nie przewiduje się likwidacji naturalnych zbiorników wodnych i wód płynących. Zapisy Studium zapewniają zachowanie i ochronę wód powierzchniowych obszaru gminy. Nie przewiduje się zagrożenia dla jakości wód w wyniku realizacji planowanego zagospodarowania, pod warunkiem prawidłowej realizacji gospodarki wodno-ściekowej. Ewentualnie zagrożenie jakości wód może być związane z działalnością rekreacyjną oraz produkcyjno-usługową (zakład z grupy EGGER).”

W treści projektu Studium, w tym prognozie oddziaływania na środowisko nie wyjaśniono (nie ma żadnej analizy) podstaw ustalenia, że „Ewentualnie zagrożenie jakości wód może być związane z działalnością rekreacyjną oraz produkcyjno-usługową (zakład z grupy EGGER).”

Analiza dokumentów, którym „legitymuje się” zakład Eggera (w szczególności decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i pozwolenie zintegrowane) nie wskazuje na zagrożenie jakości wód związanych z działalnością zakładu z grupy Eggera

Tym bardziej więc w projekcie Studium (prognozie oddziaływania na środowisko) kwestie te powinny być wyjaśnione poprzez doprecyzowanie istniejących zagrożeń jakości (pod jakim względem) i przyczyn tych zagrożeń. Ustalenia w tym zakresie powinny być w sposób rzetelny wykazane.

2.8

Stowarzyszenie wnioskuję o to, aby w Studium nie planować dla terenu przy DK-16, którego dotyczy zmiana studium:

- a). spalarni i/lub współspalarni odpadów
- b). punktu zbierania odpadów
- c). punktu segregowania odpadów
- d). punktu magazynowania odpadów
- e). punktu składowania odpadów
- f). gospodarowania odpadami

Teren ten jest położony w bezpośredniej bliskości z miastem Biskupiec, z osiedlami nowowynbudowanych domów, z firmami z branży spożywczej, z jeziorem Kraksy, w które

zainwestowano środki w celu jego uatrakcyjnienia, aby mieszkańcy spędzali nad nim czas.

Jest to też teren, będący bramą, wizytówką miasta i gminy, znajduje się przy głównej arterii komunikacyjnej, która będzie jeszcze istotniejsza po przeprowadzonej inwestycji drogowej.

Miasto stawiające na spokojne życie, na turystykę winno chyba inaczej się promować i rozwijać.

2.9

Jednocześnie w związku z tym, że planowana na terenie miejscowości Biskupiec Kolonia wzdłuż drogi krajowej nr 16 realizacja zabudowy i zagospodarowania związana z gospodarką odpadami wymusza zmianę w Studium i zawarcia w nim informacji dotyczącej gospodarowania odpadami

Stowarzyszenie wnioskuję o zmianę zapisu w studium dla terenu na którym zlokalizowana jest fabryka Egger poprzez dopisanie gospodarowanie odpadami, w związku z tym, że:

- w instalacji Egger odbywa się termiczne przetwarzanie odpadów
- na teren instalacji Egger dostarczane są odpady

Załączniki:

Opinia IMP z dnia 11 czerwca 2019 r.,

Sentencja wyroku WSA w Olsztynie w sprawie II SA/OI 424/20

Strona 1 i 80 Raportu GIOŚ za rok 2022.

Odpis pełny z KRS

Małika Bajek
Prezes Zarządu
Stowarzyszenie Ekologiczne
WARTO BYĆ